

Narodni list

Pučki list za politiku i pouku.

„Nared bez narodnosti jest tielo bez kosti!“

Br. 22.

Volosko-Opatija u četvrtak 30. svibnja 1901.

God. II.

Vinska klauzola.

Na 6. decembra 1891. učinila je Austrija z Italijom tergovačku pogodbu va koj se je odlučilo koliko ima plaćat dacije talijansko vino, ko pride u Austriju-Ungariju i ka ima trajat do 31. decembra 1903. Va toj pogodbe je bilo rečeno, da će talijansko vino, ko pride u Austriju plaćat fl. 20 dacije po hektolitr, nego priložilo se je toj pogodbe još onu nesrećnu klauzolu: da će Italija imet pravo kad god ju bude volja reć: od sada naprvo moć ću ja pustit, da se vino z Austrije pelje v Italiju z dacijom od for. 3:20 po hektolitre, a kad to Italija reće, imet će pravo peljat v Austriju Ungariju talijansko vino z dacijom od sameh for. 3:20 po hektolitr.

— To je ona nesrećna vinska klauzola.

Kad se je za tu pogodbu glasovalo va bečkim parlamentu, svi su naši deputati z Dalmacije i Istre bili i glasovali proti toj klauzole zać su znali, da će se Italija valje poslužiti pravice ku njoj dava ta klauzola. — Svi talijanski deputati pak zvan Tirolskih bili su i glasovali su za klauzolu govoreć da Italija se ne će nikada poslužiti klauzole. — Za tu klauzolu glasovali su svi talijanski deputati z Istre: Rizzi Bartoli i Gambini a proti Spinčić i Laginja.

Već v auguste mesece 1892. rekla je Italija: „od sada naprvo more prit vino z Austrije v Italiju z dacijom od for. 3:20 po hektolitr i počela je valje s tom dacijom peljat svoje vino v Austriju. — Na jedanput počelo je pri-

hajtat toliko talijanskoga vina v Austriju, da je valje pala cena našemu domaćemu vinu. To su očutile najviše Istra i Dalmacija kade se pridelat najviše vina.

Dalmatinsko vino ko je prvo hodilo po cejoj Austrije ni već hodilo skoro nikamo zato je pak počelo hodit k nam talijansko vino, a naše domaće vino se već ni moglo prodavat onako dobro kako prvo.

Dokle ni bilo vinske klauzole t. j. do leta 1891. je na leto prihajalo ovamo talijanskoga vina popreko 1565 metri centi. Leta 1893. prišlo ga je 1 milijun 188 tisuć 202, leta 1897. 1 milijun 400 tisuć 643, leta 1898. 1 milijun 507 tisuć 396, leta 1899. 1 milijun 389 tisuć metri centi. — Sad će svaki razumet da pul tolikega talijanskoga vina ni se moglo naše domaće i dalmatinsko prodavat onako i po onoj cene kako prvo. Čete pitat kako se splačuje Talijanom peljat ovamo svoje vino i plaćat for. 3:20 dacije? Lepo, zać morate znat da je talijansko vino jako ceno a je tako ceno za to, zać va gladnoj Italije ljudi grofom ki imaju svu zemlju v rukah skoro za niš delaju. Tamo dela težak celi dan za i krunu prez hrani i tako gospodu vino jako malo košta pak ga moru prodavat puno ceneje nego naši vinogradari. Ta konkurencija talijanskoga vina je storila velu škodu vinogradarom v Austrija. I za to su se počeli svi vinogradari Austrije puntat proti vinskoi klauzole. Buduć se ima 1903. obnovit pogodba z Italijom, su već do sada protestirale sve vinorodne zemlje Austrije proti ponovljenju vinske klauzole, — ka je si-

romašnega kmeta va nekih krajev našega cesarstva spravila na petljarski šćap. — Navlastito se je va Dalmacije i v Istre puno govorilo i delalo proti vinskoi klauzole. Sve naše občine sva naša gospodaraska društva v Istre i Dalmacije poslata su na bečki parlament prošnje da se ne obnovi tu vinski klauzolu.

Reklo se je guvernau da ako neće šundrat kmeta neka se stavi na talijansko vino dacija od najmanje 8 for. po hektolitr. I zemaljski sabori Istre i Dalmacije su takove prošnje poslali va Beč.

Va sednice parlamenta od 26. februara o. l. bil je zibran jedan vinogradarski odbor. Va ta odbor bil je zibran i naš zastupnik profesor Spinčić. — Ta je odbor proučil temeljito kako bi se moglo ukinit vinski klauzolu i tako pomoć austrijskem vinogradarom pak je parlamentu podnesal svoje izvješće o toj stvari.

Na sednice bečkoga parlamenta od 14. maja ovega leta razpravljalo se je o tem izvješću i bil je primljen predlog vinogradarskoga odbora, ki se glasi:

„Kod obnove trgovačkih ugovora iztičući godine 1903., ima se odlučno držati jedinstvene sada valjane autonomne carine od 20 for. u zlatu za sva vina, osim pjenećih, kao što i za vina iz voća, i za mošt vina i voća, te se neima podnipošto privoliti na snižene ugovorne carine.

Samo u slučaju, kad bi se vlada smatrala prisiljenom na sniženje te autonomne carine na vino prema Italiji radi trgovačkoga ugovora sa Italijom, moglo bi se privoliti uvoz ciframa

ustanovljene, domaćemu proizvođu neškodljive množine bieloga vina za križanje, odrediv kontrolne ustanove, koje se ne može nikako mimoidi. Pri tom pak se neima podnipošto idi izpod carine od 12 for. u zlatu, i ima se sporazum tako carinsko-tehnički urediti, da na tu pogodnost za vrijeme celoga trajanja trgovačkoga ugovora neima prava nijedna druga država iz naslova najveće pogodnosti. Kad se to carinsko-tehnički nebi moglo na podpuno sje-guran način postići, tad bi se imalo i prema Italiji bezuvjetno stojati na autonomnoj carini od 20 for. u zlatu.

Carinu na drope ima se primjerenom autonomnoj carini na vino povisiti i neima se ugovorom dozvoliti sniženja te carine.

Uvoz vinskih surogata ili se u obće neima dozvoliti, ili se ga ima za primjerenom visokom carinom onemogućiti.

U zaštitu solidnoga proizvodjanja vina, nužno je potrebit strog zakon o umjetnom vinu, te se prečno poziva c. k. vlada, da čim prije podnese zastupničkoj kući nacrt takovoga zakona.“

Za ta predlog vinogradarskoga odbora glasovali su svi naši hervatski, slovenski, češki rusinski nemški deputati i talijanski iz Tirola. „Liberalnih“ talijanskih deputati navlastito z Istre ni bilo videt. — Još ima kuraja Juda Iškarijot pisat, da su talijanski deputati učinili da će bit vinska klauzola dole hićena. On mora lagat zać laže na žurnadu. Talijanski deputati z Istre su krivi da se je leta 1891. učinila ta nesrećna klauzola a po njih bi bila ostala i od leta 1903. naprvo.

PODLISTAK.

Lovranske paćuharije.

Ovi dni sam se razgovaral s Kenićem. Sedeli smo pod Lodonjicom i gledali smo ljude, ki su probajali. Obadva smo bili nekako prez voji. Ja sam celo vreme mućal, a Kenić se je prez prestanka tužil na Lovran, na Lovrance i na celi svet. „Tuti mondi štar uni ferohtuhti pruti menažerije. Tuti genti štar kome peštiji!“ On je to govorit jednau, a jednau mi je on rekao još i to da su ga svi prevarili, a i on sam da se je već prevaril. „Ja, mi štar betrogen de tuti — ja de tuti.“ I najprvo mi se je tužil na Taljane, i rekao mi je da su to „ferohtuhti trolati“. Najprvo da su se sve okole njega šmugali, a kasneje, kad su ga cepali, kako da ga nisu nikada ni poznali. Njemu, da je sada jako žal, da ni već Hrvat. „Aber vas vollen sie, rekao mi je na to, mija molćie štar tud Slovenska, e mi non vol star kome mija molćie.“

Fumal je dugi cigar od verjinije i kako je jako zdahnul, spuhnul je va me celi oblak dima. I počel mi se je opet tužit: „Quando mi štar serčenti, mi štar totečko, e“ Tu se je prekinul i zagledal se je put standarda, puli kega je stal Blejamin i Jeletić podesta. Govorili su na glas, tako da je bilo lepo čut sve ću su govorili. To se ma

da je glavnu besedu imel Blejamin — on nikada ne pusti nijednoga govorit, nego će da se vavek njegov glas čuje. A ni on govoril samo z usti, nego i z rukami i z nogami. „Sam vam ja govoril, rekao je on, sam vam ja govoril, da od svega tega neće niš bit — sam vam ja govoril, &? A Jeletić njemu: „Istina, vi ste tako govoril ovi zadnji dni, osobito pak od onega vremena, ća ste storili on mali vijaj va Trst, ale za svem tem vas je prvo veta tremariola tresla. Se spamećujete, kako ste bil demal, bled i ubijen — proprio assai abbatudo la jera.“ [A Blejamin skoći na to: — Istina, bil sam neko vreme jako tužan, ma to ni bilo za tu stvar, već za to, ća sam se bal za vaše zdravlje, šior podesta. Mi jero disperà per la di Lei salute. To je bil uzrok, za ki sam ja bil onako ubijen. Ale sada pokle sam se uveril, da vam je hvala Bogu dobro, sada sam ja vesel kako mali Bog.

A Jeletić će na to: „Ja vam ne morem drugo, oko ne zahvalit vam od srca na vašoj dobrote. Ruka ruku pere, i ja se veselim a vami; perche la la ga scampada bella, znate vi? A temu morate malo zahvalit i mane, to vam ja sada govorim, a do sada vam nisam otel niš reć o tem. Ruka ruku pere, zè inutile.“ A Blejamin: „Pravo je, lepa hvala! Pozdravite mi puno gospodina Cotića, i recite mu, da mu želim „ogni bene“. A vam se još radujem, da ste ostal živ i

zdrav i verajte mi, da je to upravo od erca Vi znate, da da je vam nedaj Bog ća bilo, da him ja bil va Lovrane podeštà — ma za svim tim non bacilo — samo da vam Bog da zdravlje.“ „Gracie, grazie, rekao je Jeletić, stinul mu je ruku i šal je ća. Jedan ćas je ostal Blejamin sam, a malo za tim mu se je prežental Lemešić. „O digo doktor, rekao mu je in aria de mistero, Blejamin, ća vam se pari od našega podesta?“ Ha, rekao je Lemešić cossa la vol che ghe digo — Iddio ze grande! Ma mislim da mu ne će niš bit ako mu Bog da zdravlje. On je još čovek krepak.“ A Blejamin njemu: „Ća tako?“ Malo se je zamisli i rekao je: — Čujete doktor govorimo za ća drugo — parlemo de altro.“ I šli su ća. A Kenić mi je na to hitil jednu sakraboljku oćadu — ka je puno govorila. I rekao je: Korpi te paki! Kvesti genti non piacere. Pensa uno e sprehen altro — tas ist svajnerai! Na to je Kenić malo zamučal i rekao mi je: „Ki gaverere šantoli, gaverere tudi buzalaji — mi no gaverere na šantoli, pa no gaverere njanka buzalaji.“ — Hej da ni tako, kako bi bil Blejamin dobil poštu, a i druge stvari je on dobil, zać je imel šantoli, a opet neke stvari ke bi bil moral „dobit“ ni ih „dobit“ i to samo za to zać je imel šantoli. Nego Blejaminu su va njegovem živote puno pomogle i butilje. Koliko je puti bil već na slabeh vodah, pak mu je sve lepo passalo a

zać? Za niš drugo, ako ne za to, ća je svojim šantolom nesal nekoliko botilje onega boljega. Inšoma Blejamin zna živet. Njemu sve dobro passà. A čudno je to. Nekemu plove i olovo — a nekemu ne more ni šugar. „Kussi štar in kvesti pruti mondi, rekao je Kenić i počel mi je govorit neć za Kukumu, ki je prvu nedelju ono va more pal. „Kvando mi kaška in mar — tuti rudi e špešja, e parpa Donžš škriš baćuharije, e kvando Kukuma kaška in mar nisun špešja e nisun no ridi. Veroflihte combination!“ A bilo je smeħa, kada se je Kukuma onu nedelju zvajal va more. Bil se je vrnul z Medveji va barke, trezan, to se razume. Kada je prišal va porat otel je poč na kraj. Nego vežul kako je bil i — kako je jednu nožinu držal na rive a z drugum je rival ća barku, dogodilo se je, da se je najedan put zavajal v more i ostal je va njem sve do ust. Da ste ga videli! Che spettacolo! Da mi ga je bilo fotografat! Inšoma to je bilo neć. Celo vreme je dizal zgorum one svoje kosmate rućini i sve je zval: — Aiuto! a blju-ablju-ablju! Aiuto! Majko moja! Me nego! A blju, a blju a blju! ju mane! Za pet nar božeh! Ča će bit z mane! A blju, a blju a blju! Aiuto! Ča . . . ablju, ablju! će bit . . . ablju, ablju, ablju! z mane — — ju mane majko — — ablju! ablju! moja mila! Nà — nà — ablju! abljublublublublublju . . . sada sam šnjen — — a blju! Adijo! Hote

Va novoj pogodbe z Italijom bit će stavljena dacija na talijansko vino najmanje na 12 forinti za zlatu.

Tako se moremo nadat da će našem kmetu bit jedanput bolje. Po talijanskih deputatah bi pak tanki puhi pasal. Oni se naime brinu za dobro od puka kako za lanjski sneg. Samo izdajice svojega roda i jezika moru bit s takovimi neprijatelj puka.

Ča je novega po svete?

Austrija. Prošli tjedan, dal je ministar grof Goluhovski na sjednici austrijske i ugarske delegacije račun o stanju naše izvanjske politike. To, kako se drugačije po francuzki zove „ekspozé“ našega zajedničkoga ministra za izvanjski posli, dalo je dosta uzroka govoru i pisanju svim europskim političarom. To izvješće naše izvanjske politike je prevedeno dugo, da bismo ga mi mogli stampat za našim liste. Mi ćemo iz njega znet samo glavne točke.

Najprvo govori grof Goluhovski o stanju va Kine i o temu, ča se je z naše strani učinilo, da se onaj tvrdi uzal tako koliko preja razveže. Ministar priznaje i sam, da Austrija ni imela a i nima Bog zna kakovi interesi, keh bi morala braniti, ona da je postala va Taku samo nekóliko brodi, ki su najviše za to tamó šli, da svet vidi, da je Austrija još živa. Drugi namen ni to imelo. Po ministarševih besedah mi se ne moremo nikako pistiti va nikakova poduzeća, da predobijemo po drugih stranah sveta zemlje, kako su to činili drugi narodi, i to jedno za to, ča nimanó beći, a drugo ki zna kako bi to šlo. Kako se vidi vaveki oni strah, ki je pravo obležje svakoga našega Guverna. Ta strah je činil, da su se nazad povukle one tabeli z napisu hrvatskimi i talijanskimi keh je goveran bil postavil leta 1894. na sudeh po Istre, ta strah je činil, da je ta isti guveran povukal nazad i one znamenite jezične naredbe, keh je bil va svoje vreme izdal ministar Badeni.

Kada je prišlo na red balkansko pitanje gospodin ministar je našal drugačijeh besed. On bi otel zapaprit Rusije, to proizlazi iz svake besedi ku je on va toj prilike izrekal. Dapače po njemu, bimo se imeli brzo nadat kakovoj palente, osobito ako se uzme va obzir ono, ča je rekal u pogledu međunarodnoga gibanja va Bugarskoj, ka kako smo već imeli prilike reć, ne tajti svoje želje za Makedonijom na ku ima pravicu. Va svojem exposé ministar Goluhovski dava Bugarskoj lekcijske na način, kako ih davaju meštri dece va škole. I to vam gre tako napred i napred, kako i svako leto. Trojna alianca, da je čvrsta kako nikad prije, va

po plov — — abljublublublublublu — — ju mane ča ni nijednoga tu bli — — abljublublublublublu — — ta blizu... Ajuto! majčice moja mila — — abljublublublublublu... Mane, ki sam ga z duga gledal mi se je činelo, da san pod Lissu i da vidim talijansku karocadu, „il re d' Italia“, kako se utaplja pod more. A da ste ga videli, kada su ga z mora stegnuli. To je sve ocedilo z njega, a bil je vas mrtav od straha. Usta su mu bila puna mora, tako da je još govoril: — abljublublublublu — abljublublublublu. A deca ka su se skupila oko njega govorila su na vas glas: Sada ćemo ga zvat: šior Hobotnica. Kada smo se na to spanetili ja i Kenić smo se od srca nasmeli. I rekal je Kenić: — Kvešto stare piju tretolisi, kome kvando mi ribalta la barca.“

Na to je prišal Valčić i počel nam se je tužit da ga eredi od pokojnoga kavaljera Poščića nete već za administratora. A onputa me je pital da ako sam čital zadnju „tetu Jambrožiju“. Ja sam mu rekal, da nisam, zač da ako ču doznat ča Taljani pišu da ču zet va ruki talijanski foj „Piccolo“ ale pak „Voce popela“, a ne „tetu Jambrožiju“, ka je hrvatski pisana.

Nego isto sam ga pital, da neka mi reće, ča je to bilo nastampano va „tete“. On mi je rekal, da je va „tete“ bila jedna kospisodena z Lovrana, va koj da je stalo da

prijateljstva da se je sa svimi državami osobito s Rusijom (tu ju malo gladi g. ministar) mir da je osiguran, i tako dalje, i tako dalje, sve stare većštu puta ponovljene stvari. Puno besed a nikakove koristi; takova je naša nutarnja i vanjska politika.

Italija. On Taljan Bresci, ki je onó lane ubil talijanskoga kralja Umberta obesil se je va pržune. Talijanska kraljica još ni rodila. Foji pišu da njoj se je okole 5000 babe poudilo za pobrat.

Srbija. Ni srbska kraljica ni rodila, ni teško da će nikada. Neki lećnici su obnašli, da se je njoj na vlas onako dogodilo, kako i Berke na Voloskem. Govori se, da te prit neki jorjalisti z Belgrada „popitat“ se, kako je ono bilo Berke. Drugačije vlada mir va Srbije. Srbi imaju tvrdu kožu. Oni su ih drugačijeh doživeli, pak su sve strpljivo podnesli. Prugutat te oni i ovu.

Francuzka. Reć bi, kako da se Francuzka spremá na gveru proti Maroku. Dugo je već vremena, da se ta kaša pripravlja, i više je puti već prišlo mej Francuzkom i Marokom do neprijateljstva radi tega, ča su podložnici sultana od Maroka više puti uznemirivali francuzku koloniju Aljer.

Nemačka. Ovil dan je nemački cesar rekal, da će se do malo vremena vratit nemačka flota iz Kine. Tamo da ni Nemačka niš opravila, a strahovito pmo potrošila. Jedini, ki je od onde iznesal kakovu korist, to je jedina Rusija, ka je zauzela Mandžuriju i ne će da je za nazad.

Transval. Kako nisu Inglezii mogli nikako predobit Bure na bolnjem polje oni su izmislili jedan drugi način, kako bi ta fanjski narod od kraja zatrili. Oni su naime napskali one divje ljude Zulu-Kafre, Dinizulase i Usipulase ki bivaju na gornju stran Transvala, da napadaju na Bure. Pmo ljudi, starac, deca i žen burskeh podavili su ti divljaci, a i čapali su pmo blaga, i dobili od svakoh sto glav po deset njih. I to se dela dan današnj na početku dvajsetoga stoljeća pred očijami cele Europe. I ta ista Europa ima obraza čudit se danas na Turke, na Mongole, Hume i Avare. Pak mi govori: Civilizacija! Vidimo ča nam je prišla ta slavna civilizacija. Sram bilo Europi, ka more dan današnj mirno gledat na takove strahote i grozote!

Dopisi.

Iz Rovinjskoga sela. Pozivam prosim, da tiskate u našem „Narodnem Listu“ ove dve besede iz ovega našega sela. Povidati ču vam kakovi su to pull nas Slovinci, ki govoriču da oni nisu istarski Hervati nego da su Slovinci. — Oni govoriču, da su Slovinci

su lovranski Poperdili s kriši plakali, kada su bili va pašuharijah.

„Ohe asini!“ vapil je Valčić, che asini! Sada oni drugi gode, da su nas čineli plakat Ča smo babe, ale deca, da su nas čineli oni plakat! Oh! che asini!“ Na to je šal Valjičić ča. Malo za njim je onuda pasal Minj-njanji i rekal jednoj vanjskoj, ka je bila oprčena z drvami. — Čujeto ženska, kako stoji moj miđi? Su mu već narasli svi zubidi? A kako mu stoji mama? Pozdravite ju! Bog ženska!“

Na to mi je Kenić rekal: — Antemo peferu en picerin de beteš!“ I šli smo.

Kasno je bilo već, kada sam se vraćal doma. Zada jednoga kantuna sam čul ove besedi, ke je zrekla jedna ženska, ku nisam mogal poznat.

— Bi nam poč va Trst — i nest ku butilju. Ter znaš — ča bi bilo z nas, da te nisu onako protejili.

A mižki glas je odgovoril: — A slabó bi bilo — ter znaš — ja sam već va pešte držal, da će me tokat nutar poč. Da ne bi ako ne kega straha sam proval. Ah! ma mi je sada lepó. Ča će reć imet dobri prijatelji! Dobri prijatelji sve store i od zlegó dobro, i od dobrega zlo! Samo butilje valja nosit butilje! Ja sam na to mirno naprvo pasal.

L o d o n j o III.

Ča piše „teta Jambrožija.“

Bismark va Jambrožinih mudandah. Mane se pari, da ga imam pred očijami. On sedi za stolom, v uestu mu je neplaćeni cigar, pred njim je žmulić neplaćenoga peteša, a sam je obučen va Jambrožinuu Stomanju i va njije mudandi. Kadagod se samo potakne va katride s jedne strani na drugu, i onputa mu se vidi salo pol metra dugo i toliko široko. Glavu drži naslonjenu na levu ruku i sve se čini, kako da misli i misli. Vidi se, da študira visoku politiku — visoku, visoku — deco moja: A kada mu pride kakova deblja ideja, salo mu zaride, a i on se vas stresse i zmoci pero i niri drajsat po karte, ku će drugi dan nest Battare v Reku. Tako mu je salo i neki dan ricalo, kada je ono pisal oni članki: „Prestolna beseda va delegacijah“ i „Vinska klauzola“. I puno je tega načaral ta Bismark va Jambrožinih mudandah, a sve je to tako smotno i fanjski napisano, da će bit velo čudo, ako sve ostane pri starom, i ako se valj ča ne promeni. A mi znamo, da se je već i neć promenio. A promeni su se na Duhovu na Kristiće mudandi i Stomanja od stare Jambrožije. I to je ujedno i najveći politički događaj, ki se je dogodil ovi dni.

Pučke pijavice. Zadnja „teta“ je sva nakrećna z bulotami i z bambami, ke su napereue proti popom. Tako ima onde i jedna klombasica va koj se očitó govori, da su popi pučke pijavice. I Kristić nam poveda zač su popi pijavice. Zač da ako pop blagoslovi mreži, mu mora ritbar prinest del od ribi, a ako blagoslovi vinograd, da mu gre del vina. I to je sve. I za to da su popi pučke pijavice.

I mi znamo, da se va istinu naš puk rado spamečuje svojega popa: da mu već puti prinese, kakov mali dar. Ali mi znamo i to, da pop ta dar kmetu stotruko povrati. Već smo imeli prilike dokazati i va našem „Narodnem liste“ od kakove pomoći je va seli pop našemu čoveku. On mu je prvi i jedini prijatelj, svetovalec, učitelj — on mu jedini kaže pravi put, s kojim mora da gre naprvo va svojem životu. Pop je našemu kmetu i otac i majka, i uzgojitelj i lećnik — on mu je sve. Pop žive s kmetom sam, va najpustejem neme, va samoeč, dugo od svakoga svetskoga života. Za to ni nikakovo čudo, ako kmet svojega popa ljubi i poštuje, i ako s njim kako sa svojim najboljim prijateljem deli ono božjega blagoslova, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit. Ima na priliku va Istri puno manjeh seli, kade su pobožni ljudi oteli na svaki način imet popa. Nego tu bi njim se vlada suprotivila, ča mu ga je dobri Bog poslal na vruću molitvu crkve. A to ni svagdić navada, nego samo onde, kade kmet ima pmo intradi, tako da mu ni nikakova škoda, ako kakovu malu stvarcu odstapi svojem popu. Va nekeh pak mesteh kmet je i dužan to storit

valje mu ih znane 15 ale 20 za fiti, a on-puta pita za vazan janjca, za leto voz sena a za jesen varil vina. To su pijavice, to. S tem se narodni siše krv. S tem se ga slabi i ubija, atrokuje z onom babilom jaj, ku pop obije od naseh ljudi, kada njim gre blagoslovit kuću. A kako bimo pak krstili onega škrokonca, manjona, onega porčerjivca, ki Marije Ivakovej poji vas smok od dyoh, trih prasac? Ča se ne bi moglo, i to punim pravom, takovega senca krstiti — pučka pijavica?

Popijadi: Krstić piše va „tete“ pod tim imenom svatkovoh gnušarjivj proti popom. On imenuje onda jedno dva ale tri popa, pak ti nabiraja sve ča su ti popi storili i ča nisu storili. To se razume, da je najviše tega nutre, o čem oni nisu ni sa njali a kamo li storili. Čete jedan dokaz zato? Dokaz vam je ta, da ono poveda Krstić, a zna se, da ča on poveda ne more bit drugo nego laž. Molim vas, kako da verujete jednemu Krstiću, ki je na najgnusniji način prevaril svoju zakonsku ženu, i za kega je sam kunžiljer od governa napisal, da bi za beč bil vredan storit i takovo delo, za ko se gre va perčun. Nego postavimo mi, da je ono sve gola istina, ča ono piše proti onem popom. Pak ča onda? Ča bi se moral radi tega odsudit celj popovski stalj, naime svi popi? Bi bilo pravo, da mi napisemo, da svim duhtorom visi salo? Ne bi, zač ako Krstić nosi mudandi od stare Jambrozijine ne nose ih drugi. Po tem bi bila vela nepravica, kada bi se reklo, da svem duhtorom visi salo, kada mi dobro znamo, da ne visi ni jednemu, ako ne samemu Krstiću.

Spijunstvo. Krstić piše va zadnjoh „tete“, da je naša svaganja hrana spijunstvo. Va istoh pak „tete“ i va istoh stranice ta isti Krstić piše proti učitelju va Šumbrugu g. Diminiću, da je dobil beči od Družbe sv. Cirila i Metoda, ma da ne zna pravo, je li za se, ale pak za kupovat ljude! Mi smo pripravni Krstiću kupit toliko mudandi od najtufje batisti, kolikogod je gosp. Diminić dobil heleri od Družbe sv. Cirila i Metoda. Nego Krstić zna dobro, da g. Diminić ni dobil ni krajeara od naše Družbi, ali on je to napisal, zač zna dobro, da ako bi mu školske oblasti verovale, da bi g. Diminić valje, zgnubil svoju službu. Je to spijunstvo? Dokle se temu najde jedno huje i gje ime ostane spijunstvo, dostojno matuljskega smrada.

Meštrici na Peg a n. Krstić poveda kako je ono bilo neki dan na dibalimente radi provokatornega pjevanja meštrici na Peg a n. Ono je sve laž ča Krstićina pljuva va onem članku, zač on ni mogal čut, ča se je tamo razpravljalo. Valja naime da znate, da je on valje negde na početku od razpravi firnal van, kako da ga „svi vrazi gonu“. A znate zač je firnal van? Ča vam povedet. Gospodin dr. Poščić ima od suda oblast, da Krstića firma, kade god ga trefi i da mu po fante od suda vižita žepi, i da mu zame do solda, kega bi mu našal. I dogodio se je, da je on dan na sude bil na mesto Dr. Poščića Dr. Janežić, a bil je onde i Krstićina. Dr. Janežić je najedanput pozval k sebe jednega svojega pisara, i rekao mu je po tiho neč radi kancelarije — za nekakovu hartu, ale ča ja znam ča? — a Krstićina ki je ponjfal kakovu neugodnu improvizadu i misleć da je dr. Janežić poslal po dra. Poščića firnal je kako strela vanka i nekamo se je skrilo od straha, da ga ne rnbaju. Sada znate, zač ga ima Krstićina proti našemu doktoru Poščiću. — Ter bi te ga i vi imeli kontra jednemu ki bi imel oblast vižitat vaši žepi kada bi ga bilo volja i zet vam sve ča bi pul vas našal. I ja bim ga imel proti takovemu čovku. Ni čudo činke, ako Krstićina onako grdo piše proti Dr. Poščiću. Ah! da bi mogal, kako bi ga samel.

Kije vredan ogonit, ča ono neki iz Boljunsčine biezga va zadnjoh „tete“ ča dobit na dar jednu tabakeru od stare Jambrozije. I ono da su napisali „neki, ki vide

dalje od nosa!“ Sada ale ti ljudi nimaju ni mrve nosa, ale pak je istinito, da kade je puno bab, da je dite kilavije. Tako je — jer ili su gaće prekratke, iliti su pak noge preduge — kako bi bilo, da bilo, ono pismo iz Boljunsčine je prava slika i prilika mačje trubastarije.

Fanjске ženske. Neki Ive od Stefanice z Baški se hvali va zadnjoh „tete“ da njičova žena i suseda Kate, da nimaju boljega „gušta“, kako čitat „tetu Jambrozijnu“ Ča va istinu nimaju kega drugoga boljega „gušta“?

Ivakova Marija — novinarka. Smo dobili i jednu kolegica mi drugi, ki štampujemo foji, a ta naša kolegica ni nijedna druga, ako ne Ivakova Marija. Va zadnjoh „tete“ ona je napisala jedan „uvodni“ članak, kega je nezahvalni Krstić štenfal va zadnje rebro iliti kolonu od „tete Jambrozije“. Va tem svojem uvodnom članku ona razpravlja o — smoku i poveda nam, da ona ima smoka i da ako ne verujemo, da neka gremo videt. Koliko prvo čemo po malo do jurnaliste Marije, da njoj vidimo — smok.

Divje pajacadi. Tako Krstić nazivlje neđužni škerci, ča ih delaju neki naši mladici, kada ga vide da pasuje kroz Volosko ale Opatiju. Pak ča je, ako ga kada i kada spamet, da mu „salo“ visi. Ja tu ne nahajam nis „divljega“. Puno „divje“ je ono, ča je Krstić neki dan delal na vapore v Opatije. — On je naime paseval po mule, da ča se ukreat na vapore. Neki naši mladici su mu rekli, da mu vanka visi Jambrozijina stomanja. Sa morda storili kakovo zlo? Ne, oni su ga još lepo opomenuli da mu se svet ne smeje. A on, ča njim je on storil za to? Čekal je, dokle se je ukreat na vapore i dokle je salo fikal va brageše, a onputa njim je počel svega zmerat i rogi njim kazat. To je černa nezahvalnost — to je još huje nego divlja pajacada? Naši mladici nisu na to nis rekli, nego su mirno gledali va Krstićevi rogi — i čudili su se kako su im veliki. A i stranci ki su bili na mule i na vapore su se čudili kakovi veli rogi ima Krstić.

Zibela: Krstić piše, da su neki naši prijatelji odlučili poslat va Beigrad jednu zibel, za kraljevoga sina, ki se ni rodil, kako ni Berke, ka je brzina 19 meseci držala, da je va drugom onem tanekem. Danas moremo javit, da su oni naši prijatelji va istinu odlučili poslat va Beigrad zibel. Oni se već va to ime pogajaju z Berkom, da li bi njim ona cedila onu njiju zibel, i reć bi da ča njim ju cedit. Ako njim ju cedi, ovi te ju lepo fudrat s Jambrozijinimi mudandami pak te ju zručit Krstiću, neka ju sam nese va Beigrad — morda ga tamo angažiraju za zibat malega. Kašparina kamo čete lepu službu, za onakovega boudanjente, kakov je Krstić. Barba Tončić.

Kupujte žigice
družbe sv. Cirila i Metoda
za Istru.

Razne vesti.
Dobro došli. Danas je prvi put, da je našem „Narodnem listu“ dano da našem dičenem prvokom, ki imaju danas prit v Opatiju na skupšćinu naše Družbe usklinae: — Dobro nam došli! I naš „Narodni list“ zadovoljuje tvo svojoj dužnosti od svega srea i od sve duši. — Zadnji put smo sprogovorili o znamenitosti današnjega dneva i spomenuli smo, da je to va istinu najlopsi dan za nas istarske Slavene,

i to s razloga, ča ča se danas v Opatije nać sve ča za nas misli, čuti i dela; tu ča se mej nami naš naši dični prvaki, naše dike naši milil branitelji. Svi srećni i presrećni, da čemo njim moć do ki hip stisnut junačke ruke i čut z njihovoh ust čagod utešljiva i dobra za naš ubogi narod ključemo njim već sada: Dobro nam došli! Bog svemogući neka blagoslovi sveto i plemenito Vaše delo. Živili!

Domorođci! Kako je već bilo oglašeno, večeras daje naša Družba sv. Cirila i Metoda za Istru svoju zabavu. Pozive smo poslali na sve strane, i kako čujemo, doć ča na istu i nekoliko naše braće Dalmatinae, ki su bili ovi dnevi va Osiecke puli svečanosti pjevačkoga društva „Lipa“. A i od druguda iz Rieke i iz Istre pripravlja se lepa četa naših prijatelja, da nas svojm pohodom počasti. Domorođci, gledajte, da te večeri ne ostane od Vas nijedan doma, nastojte, da si pred našom braćom osvetlamo lice. To od nas zahteva naša čast! Zabava ča počet točno na 8 ur i pol. Napred za našu družbu!

Gospodja Ljerka pi. Šram i gosp. Borštink prišli su danas u jutro z vaporem v Opatiju. Dobro nam došli — dragi gosti! O teh dyeh našeh dikl mi smo sprogovorili zadnji put. Dužnost je naša da pokažemo kako nam je arcu mila i hrvatska umjetnost i da pokažemo svijetu, da i mi imademo smisla za ono ča je dobro, lepo i plemenito. Držimo na pamete, kako je Dalmacija proslavila i počastila ovi dni naše umjetnike. Onakovu slavu i onakovu čast zaslužuju i naše dvie zviezde: gospodja Ljerka pl. Šram i g. Borštink. A proslavit i počastit čemo ih mi tim, ako pokažemo kako su nam mili i kako jim želimo bit blizu da se nasladimo njihovim umjećem.

Hervatska škola na Voloskem. Kako smo već nekoliko puti va „Narodnem listu“ pisali učinilo je nekoliko roditelji iz Voloskega još leta 1897 molbu na guveran va Trst, da se za njihov deca odpre na Voloskem hrvatska škola. Nakon dve leta i nakon ča se je petnaest puti urgiralo prišlo je v setembre g. 1899 iz Trsta, da se na Voloskem nemore odpret hervatska škola zač da je v Opatije hervatska škola kamo moru poč deca z Voloskega. Talijani ki su u zemaljskem školskem veće nisu hteli da bude na Voloskem hrvatska škola, i storili su ča su hteli. Proti temu se je rekurilo. Nego kako za smeh cela stvar je opet prišla za odlučit, Talijanom, a oni su na zadnjoh sednice zemaljskoga školskoga veća opet odlučili, da na Voloskem nima bit hervatske škole. Na ta način bi se moglo rekurit 150 puti pak se nebi prišlo do ničesa za svem tem da zakoni daju pravicu svakemu narodu, da ima škole u svojem jeziku. Nego Talijani mare za zakon, kako i za lanjski sneg. Oni gledaju samo kako bi ga pod noge hitili. Zaludo, Vam je, Talijanske krvopije, hervatska škola ča bit na Voloskem još ovo leto pak magari Vi puknuli od jada.

Krstićev kuraj. Va jednoj „Tete Jambrozije“ je Krstićina pisal neč proti g. A. M. Ov gospodin ga je pak jedan dan na Voloskem tako osapunal, da su svi ljudi ki ču to čuli pucali od smeha. Od tega dneva je Krstić zgnubil kuraj pisat proti g. A. M.

Kriva pogodba. Ve zadnjem „Narodnem listu“ našampali smo onu famoznu pogodbu, ku je Krstić storil svojoj zakonitoj žene. Takova pogodba je prevarstvo, je sleparija od prvoga ranga pak po celem svetu nebi nijedan pošten čovek ni govoril s čevokom, ki takove krive pogodbi dela. Pul nas pak naši mački s Krstićem govore, piju i igraju. Neka njim bude na čast! Tako pokazuju, da su uprav onoliko pošteni koliko i Krstić.

† Marija ud. Just. Subotu smo odpratili do hladnoga groba najstariju Opatiku. Bila je preknona; imela je 95 let. Lepa starost, ku danas retko ki dočeka. Bila joj lahka domaća zemljica. Na sprovođn bilo je puno sveta. Tu smo opazili, a tako se događja i

drugi puti, da su Opatijci samo va takovel prilikali složni. Nego žet bi bilo, da budu složni va svoh posleh, ki se tica nas i našega mesta, zač bi se moglo lahko dogoditi da ki neće brata za brata ča tudjega za gospdara. Pozor, da ne bude kasno zapolne k maši.

Gospod Jouže ima previše objesti. Na duhovski blagdan se je opet kako čep po ceste vajal i vrišćal svake sorti bednostć proti Hervatom, ki su mu krul dali kad je gol i bos prišal s Kranjskega. Kumpanji mu je delala Marička s gospodinom Ma. Nussi i T. Amaro. Jouže pamet, zač čaš ih još žukoh čut!

Va gladnoj Italije. Na 15 Aprila o. l. je va Rodi v Italije jedna ženska imenom Mandolana Trobeta umrla od glada. Na 1. maja o. l. je neki Luciano Germano sam mlčav na ta znač ni od tri dni bil niš popal, na 16 ovega meseca je neki Domenico Costalacci umrl od glada i tako naprvo. —

Pak mislite, da se v Italije za to skompono? Kako vraga ne! Njim je samo za to kako bi dobili Istru, Gorien, Trient, i Dalmaciju a makar svi ljudi v Italije umrli od glada to ih malo briga.

Englezko-Burska vojska. Lord Kitchener, vrhovni zapovednik englezke vojske va južnoj Africe sporučil je va London da ča položit zapovjedništvo, ako mu englezka vlada ne pošalje berzo friškeh soldati. Po tem se more razumet kako slabo mora poč Englezom va južnoj Africe. Do 1. maja imali su Englezi va južnoj Africe 249 tisuć i 416 momak. Od početka vojske pak do 1. zgnubili su Englezi svega skupa 118 tisuć i 769 oficiri i soldati.

Krstić ruban. Prošli četvrtak na 23. o. m. bil je Krstić opet puli Constantina ruban. Na njemu se ni našlo nič od valora nego samo jedan krvn beči. Valjda ni još Campitelli posal plaću. Ki lepi duhtor ča ne?

Nota Kostantina. Reć bi da su se i sami Talijani štufali Kostantina. Već ga ne zovu na dibalimenti, da ih brani — uprav se vidi, da za ga zapustili. Bi se i on taneki štufal. — Nikada da bi jedne dobil. Prava pegula! Sada zovu Puovicia. (On ča njim ih puno dobit, on.

Grosman je šal skandajnt dubljnu mora. Kako je poznato, va Lovrane se sada živo nastoji okole tega, da se stori novi porat. Prvu besedu puli tega ima, to se zna, Grosman. Grosman Kranjac, ki ni nikada se more reć, mora ni videt, pak vam kontrasta za porat. Danke jedni bi oteji, da bude porat zada cimitera. dragi bi oteji, da bude spređa, a Grosman bi oteji, da ostane kade je — naime va mandraču. Onputa su svi skočili na njega, da kako bi mogal bit tamo porat. Da tamo ni dosta duško. „Ču vam benj ja pokazat je dosta duboko ale ne“. I šal je na rivu i plus i va more. Šal je skandajnt more. Ne znam ča je obnašal, dali je onde more duboko ale plitko, to znam, da se je uvjeril, da je — slano.

Vjerni do smrti. Va českem meste Hodolice umrli su pred nekoliko dan va isto vreme muž i žena Anton i Ana Pecny. Oba su bili starci —, on je imel 84 leta a ona 81, a živeli su oženjeni 51 leto sredno i zadovoljno.

Poplašili se konji. Konji jednega od oneh vozi, ki pejaju zemlju z Križišč na Lipovici su se zadnji petak najedanput poplašili i zaleteli su se s kracim vozom zemlje s Križišč z dolu. Leteli su kako strela a čudo je božje, da nisu onako leteć na „Ravne“ porušili koloni tako zvane „ribarnice“. Nego budi ča njim se ni dalo paćat se va on monumental takozvane secesionističke umjetnosti, iliti bud ča su oteji nekem ter nakem noćnem parom i za daljna vremena očuvat lepo i tiho ono njazlo, ih pak morda i sporađi tega, ča je ono zapolne iz ribarnice još slaje dišelo, nego drugi puti, stvar je, da se poplašeni konji nisu ni za lip osvrnili na takozvanu „ribarnicu“, već su valje obrnuli prova i hajde zdołu put mora i to dokle su prišli na zavitak mej „Grand Hotelom“ i vilom „Renée“. Tu su oni skočili prest čekati i zavukli za sobom voz i prevrnuti ga. Za sreću ni se dogodio nikakovo veće zlo. Od ljudi slučajno njim se ni ni-

jedan našal na putu, a ni konjem ni niš slabega. Nego moglo je bit i vele nesreči, osobito bi pak slabo bil pasal on, ki bi se bil on čas nahajal pred Heslericom, ale pak na putu, ki od g. Kundića peje na cestu.

Gosti v Opatiju bilo je čera na 29. ov. m. 727. Od 1. septembra 1906. do 29. ov. mj. prišlo je v Opatiju 12575 gosti name za 1295 više nego lane va to vreme.

Talijanski deputati va bačkem parlamentu. Krstić se va svojoj talijanskoj „Tete Jambrožije“ jadi, da mi va „Narodnem liste“ prikazujemo narodu kako i ča naš zastupnik Spinić va bečkem parlamentu za istarski puk dela. — Se zna da ni njemu ni njegovem talijanskem gospodarom pravo, da mi puku pokazujemo, ki za njega dela i govori. Talijanski deputati z Istre ale kako ih Krstić zove „naši“ (?) deputati nisu od kada je ov parlament odprt ni jedne besedice spregovorili ni trohi va Beče storili za istarski puk a da su najmanju stvar storili Krstić bi bil 4 meseci va svojoj „Tete“ od tega kampanal. — Va zadnjog „tete“, da još bolje zaslepi svoje slepe mačice, piše da su talijanski deputati ili kako ih on zove „naši“ dobili drugu železnicu va Trst, železnicu Trst-Poreč, električnu železnicu Matulji-Lovran, porat va Lovrane i ča ti ja znam ča. To je pak gola laž i gerda sleparija. — Krstiću su Talijani dali valjada 50 fljorini više da takove sleparije piše. — Za drugu železnicu va Trst nisu talijanski deputati z Istre nikada va Beče ni besedi spregovorili ni koraka storili. Ala Krstiću pokaži malo ti protokoli od parlamenta pak čemo ti verovat, ma ne misli, da smo svi bedasti rukavački mački ki ti na slepo veruju. — Pak od te železnice va Trste nima Istra nikakove koristi. Železnicu Trst-Poreč je odnčila delat dijeta va Poreče a ne parlament bečki. — Pak ča će bit Istre bolje od te železnice? Niš drugo, nego da čemo morat plaćat dvesto tisuć krun na leto više adicijonalni nego smo ih do sada plaćali. — Za električnu železnicu Matulje-Lovran nisu istarski Talijani do sada još ni slova napisali ni besedi probellni. Komad va dojdućem zasjedanju istarskega sabora aliti dijete će se razpravljat za to ako ima provincija od šestega leta naprvo garantit družtvu od te železnice 10 tisuć fljorini na leto ale ne. Dakle ča su storili Talijani za tu železnicu? Smokvi! Ako ne verujete pitajte gospodina nadinžinjera Adolfa Münz, ki će do ki dan prit v Opatiju. Neka nam Krstić reče ki od talijanskih deputati z Istre kada i kade je spregovoril jednu besedu za lovranski porat. Neka nam pove protokoli od bečkoga parlamenta va keh je napisano da su ti „njigovi“ deputati ča govorili al storili za lovranski porat. — Neće on ti protokoli nač zaš ih ni i zač talijanski deputati nisu za lovranski porat nikada niš storili ni rekli nego on laže na žurnadu kako i težak ki na žurnadu kopa. A/ znate ki je za lovranski porat puno govoril i storil va Beče? Naš zastupnik Spinić. Zamite protokol sednice bečkoga parlamenta od 13. marča 1893. pak čete va njim nač govor zastupnika Spinića va kem je na dugo vlade protumačil od kako silne potrebi je, da se va Lovrane učini porat. On je i predložil parlamentu resoluciju da vlada ča prej moguča ta porat va Lovrane učini i parlament je tu resoluciju prihvatali. Zamite opet v ruki protokol sednice bečkoga parlamenta od 15. julija 1895. pak čete tamo nač, da je zastupnik Spinić kod poračunске razprave opet govoril za lovranski porat i spametil vladu na ono ča je još leta 1893. govoril i predložil. Takove stvari vlada ne stori valje, treba da pasa nekoliko let dokle se store pijani, preventivi, komisijoni i drugo. Tu je pisanja na sve oblasti. Sada je vlada nakon toliko let odnčila storit va Lovrane porat, pak Talijani, ki nisu nikada za to ni bečkuni i bi hteli da je to njihovo delo. Spinićeva je to zasluga i ničigova druga. Altroche peto kolo! Znaj Fritalja da Spinić čigov poplat nisi ti vredan ni da bušneš, je do sada va Beče više storil za istarski puk nego svi talijanski deputati skupa. To smo mi već va samem „Narodnem liste“ dokazali. Vi razbojniki i niš korist, bite hteli

Spinića omrazit pred pukom i za to vaše smradno delo vas Talijani plaćaju. Nego nečete niš opraviti. Vi pljuvate va zrak pak nazad na vas pada. — Tako delate dokle se narod nastiti ali kad bude narodu došlo je od vas kamenovat. Če tako nam zdravlja!

Krstić nima več nigdore kredita. Va svakog oštarije ima Krstić al veči al manji rep. Na Voloskem mu več nijedan ne dava na puf. Najzada ritiral se je va Tošinu. Tamo je dve nedelji pobegal prez platiť računa. Na 12. o. m. mu je pak oštarija pokazala vrata i rekla mu je da neka njoj več ne pride v oštariju. Ne samo da njoj ne plati nego njoj još z barufum aventori tira. — Za to ako ga je sterala pravo je storila.

Muž z dvomi ženami. Mislite morda da ču vam povedet kakovu storiju ka se je pripetila va Parize al va Beče. A jok! To vam je prava istina ka se je dogodila na Voloskem. — Na Voloskem vam najme živi jedan čovek z dvomi ženami. Svojom zakonitnu ženom nima deca a z nezakonitnu ima. I ta čovek vam se još posvuda hvali da ima dve ženi. Nam ni puno stalo za to kad neča oblast, da skerbi, nego nam je za to da se takov škandal terpi na Voloskem i to još od čoveka ki je va službe c. k. kapitanata.

Kako je pak to? Pred mesec dan po prilike je jedan Kastavac htel putovat v Ameriku. Na kunfine Italije fermali su ga žandarmi i odpravili nazada doma zač da nima pašaport va redu. — Kako mu je oblast mogla dat pašaport ki ni bil va redu? Siromah je sada rovinan. — Potrošil je puno beči a ni mogal poč na dobitak. Govore ljudi po Kastavščine da je tega više.

Jouže speta nada mira. Predprošlu nedelju večer je Jouže dobrohno nakiren po Voloskem zijał: „Nije Istra Hervatska već je Istra istarska“ i „van s Hervati nečemo ih več“. Tako bedast more samo Jouže bit. On nezna ni ča je hervatsko ni ča je istarsko pak bi bolje storil da mađ nego da svoju bedastocu ljudem pokazuje. — Ako i Jouže ima velu tripa svejedno nima moči da bi on Hervati ča spravil. — Hervati te ostat. va svojoj Istre kako su i do sada bili a Jouže će z onem faculicem robi s kem je jednaput prišal gol i nag na Volosko poč od kuda je prišal. Mi Joužeta preporučamo našem trgovcem v Reke i va Karlove neka ga i oni malo pameti navade. A preporučamo ga i onem vekem našem ki puli njega meso zimju. Lepi ljudi!

Nova firma. Krstić govori i piše, da je „Teta Jambrožija“ njigova; Costantini opet govori da je njigova, zač da ju on plaća. Budući su dakle va kumpanju: Krstić piše, a Costantini plaća, to bimo njim mi svetovali neka stave vanka jednu tablu s firmam: Krstić & Costantini. Kraujac reče da: „gluha vkup štrih“. Mi pak govorimo da ki s Krstićem ima posla ni niš bol i od njega.

Za družbu sv. Cirila i Metodaa za Istru primili smo od g. Frana Mavrović iz Mihočić K 1; od g. Josipa Martiničić iz Zudke K 1, od g. Andra Medvedić Rieka k 2. Za istu družbu sabrao je dne 14. maja g. A. Viškanić u Malih Munač kod Josipa Voletić oštara k 1 i 80 heleru. Živio! Za zabavu podruž. iste družbe darovaše vrlu ulaznine: Dabović Dr. Kajetan, 3 k, Finderle Jakov Zamet 4 k, Jelusić Kazimir 3 k, Janežić Dr. Konrad Volosko 2 k, Hanika N. Matulje 2 k, Vrabeč Ivan 3 k.

Po 1 k: Dukić Frane, Diračić, Jelusić Ljudevit, Jurinac Rudolf, Jelusić Ermin, Kopačić Stanislav, Sušak, Krizman Mate, Laginja Mijo dekan, Luk Ivan, Milnerskić Kajetan Munić Vicozua, Munić Dorina, Rubesša Franjo učitelj, Zamet, Sever Franjo kancelista Volosko, Trinajstić Mate učitelj, Žiganto Ivan i Stipković Rikard.

Poslali su nam ulazninu: Bakarčić Amalija, Butković Niko, Dukić Ante, Juretić Petar, Jurdana Frane, Marot Josip, Pajalić. Niko svi po 2 krune.

Po 1 k: Diraka Andre, Jelusić Ludovika, Frlan Josip, Jurinac Hedviga, Jurdana Josip, Skender Matilda, Vasilčić Ivana.

Svim ovim darovateljima najljepša hvala a od Boga plada.

Costantini na putovanju. Petak jutro na 10. o. m. putoval je Costantini s Poldovicem va Trst. Šli su obadva tamo preporučivat se; prvi za se i za Gušterla a druga samo za sina. Neka se preporučuju koliko te mi mislimo da će se svejedno morat zakon rešpatat. — Ako počnu samo oblasti radi paritka zakon pod nogi hitat onputa će puk zgubit svaku veru va zakon i va pravicu i pravo će imet.

Ča se je dogodilo jednomu kapu štačiona. Neki Ivan Parera bil je kapo na jednom štačione na železničkoj prugi izmed Madrida i Lisabona va Španjolskoj. Imel je ženu i otroka od nekoliko meseci. Malega su hranili z mlekom od kozi, ku su napoštu kupili za taj posal a muzu ju je njegova žena. Jednega dneva morala je poč ta njegova žena va bližnji grad, da kupi potrebnih stvari a otroka je preporučila svojemu dobremu mužu i naručila mu na tanko, kada mu ima dat bočicu. Kad je došlo već pravo vreme, otel je otac poč pomust kozu, no ona ni se otela ni maknut. Vrti ju seme, vrti ju tamo, koza neča mleka. Ča će sada storit? Mali plače kako da ga na melu deru ač nima mleka. Prišla mu je na pamet sredna misal, da se najme obuče va ženu robu. Kako namisiel, tako je storil, a bradu je povezal z jednim rubčićem. Trefil je i koza se je valje pustila must. Nego upravo va to vreme počelo je na štačione na sve strane zvonit, da se približuje železnica. Prebuč se već ni mogal, zač ni bilo vremena, nego je siromah skočil onakov vanka i počel ljudem od štačionaa davat zapovedi ča imaju delat. Ovi su misleli da je poludeł. Na to priletel železnica na koj se je vozil i jedan železnički inspektor, ki je valje dal zapoved da se ga odpelje va ludnicu (kuća za nemi) Siromahni je kapo s težkom mukom veril inspektora, da on ni lud i pripovedal mu celu stvar kako se je zgodila. A sada se po celoj Španje na njegove pleća smeju i rugaju a to za to, zač je bil dobar muž i otac. —

† Antun Vožu. Bilo mu je samo 39 let i već je moral poč z ovega sveta. Bil je Slovenac, rodom iz Celja i dobar rodeljub. Bival je va Škerbičeh, kade su ga svi jako rado imeli, da se je videlo osobito na dan njegovoga sprovoda, ki je bil va svakem pogledu jako lep. Vetersansko družstvo v Opatije poslalo mu je lepi venac i kupilo vase potrebite vosak a puno njih je ga šlo i sprovodit va mondure zač je i on bil veteran. Bog ga pomiluj.

Sin od četiri leta ima više pameti i drži više za starinu nego otac. Ovi dni je sin od Kafuli prišal iz igri dečje pred očevu butegn. Kad ga je otac zagledal ga je poždravil: Bongiorno signoreto! a sin mu je odgovoril: Dobar dan Čaća! Viste ljudi, da otrok ima više pameti, nego stari otac.

Kafulova Kunjada se jadi na renditu. Ovi dni ujoj je prišla karta za platiť renditu i govori da mora plaćat čnda, od kad je neki vrag pisal na Volosko da je njiji muž President va Americi. Kakov President je on kada brižan mora svaki dan nosit vreće. A jena kuma njoj reče: To ne piše da je President, ako ne Pošident. A povera Italia!

Krstić nima pacienci. Krstić je pisal va zadnjog „tete“, da će bit petak va Trste razprava proti g. Kundiću i drugim, ki da su okrivljeni za to, zač da su tobože oni stukli štrusa, i obećaje, da će benj sobotu pisat va svojoj stomanjčine o toj razpravi. Mi smo pak doznali, da te razpravi neće bit ni petak ni sobotu, tako da brižan Krstić ne ča imet ča pisat va budnoć „tete“. Ku pegulu ima ta čovek — ni za verovat. Dobro mu stoji, kada nima malo pacienci.

Mali razgovori.

M. Ča da ima Krstić fabrika od cikladi?

J. Ki ti je to povedal?

M. On sam, va zadnjog „Jambrožije“.

J. A vraga! Vidi, vidi, bi dobro pisat malo sudcu Kramaru va Trst.

M. A zač?

J. E, Krstić je prisegal da nima niš a sada govori da ima fabrika od cikladi.

M. Piši, piši valje — čemo videt malo, ako će sada prit „dežistenca“.

T o n k a: Ne daj Bog Marijino, da znaju Hrvati, da smo mi dve Fritalju kumpanje z Brezi v Reku i to po noće.

Marijina: Znaš da ni sigurno poč s njim zač se more trefit kako i Lebarice.

Mačja „molferina“.

(Pjeva se kako ona: „Vara ke kana, kana, kana“ i kako ona: „Da ghe la al papá večo“.)

Vara ke salo, salo, salo,
Vara ke salo, salo, salo,
Vara ke salo, salo, salo,
Vara ke salo — ke salon.

Jambrožija del mio cuor
Bianca e rossa come un fior
Dala mu je mudandi,
Dala mu je stomanji,
Dala mu je ligambi
Kossa ghe zè de mal.
Salo ima Fritaljon
Grdi, mači kapurion.

Vara ke salo, salo, salo,
Vara ke salo, salo, salo,
Vara ke salo, salo, salo,
Vara ke salo — ke salon.

Rebus.

Ki je vredan ogonit ča je to, dobit će jedan par mudandi od stare Jambrožije.

August Halauska, slikar.
Opatija br. 267.

Preporuča se slavnom občinstvu
za bojadisanje

soba, dekoracije, bojadisanje
drva i za sve što spada u
njegov zanat.

Solidna izradba. — Umjerene cijene.

Slavnom občinstvu, osobito

kućevlastnikom i gradjevnim
poduzetnikom

preporuča se

Jure Hegediš,

Volosko br. 74. Vis-a-vis
„Vilje Smid“.

slikar.

I istarska

radionica opanaka

Podpisani preporuča sl. p. n. občinstvu svoje bogato opskrbljeno skladište svake vrsti opanaka, koje rasprodaje na veliko. Naruče po mjeri izvadaju se točno i solidno.

Umjerene cijene. Bez konkurencije.

Mirko Vukelić
VOLOSKO (Istra).